

עליון קבוץ סעד

כ"ב אייר תשפ"ו | בהר בחוקותי | 09.05.26 | גליון מס' 3441

בתפילה – אמן, שעולה – אמן,
כל הנשמה תהלל י-ה, אמן.

ותן ברכת שלום ושמור על ביתנו, קרב אותנו לחלום שבתוכנו,
תן תמיד ברכה במעשה ידינו, פתח ליבנו שתמיד נשיר לך.

א-לוהי – אמן, תקוותי – אמן,
עטוף אותנו באהבה, אמן.

תן לנו חיים ושמור עלינו, תן שתתגשם אהבתנו,
תן לנו ברכה האר פנינו, פתח ליבנו שתמיד נשיר לך.

לעולם – אמן, לכולם – אמן
חזק את רוח האדם, אמן

בתפילה – אמן, לשלום – אמן,
כל הנשמה תהלל י-ה, אמן.

אמן / חמוטל בן זאב

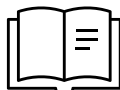
פתיחת שער חדש:

20:30

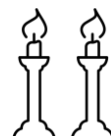
צאת שבת:

20:03

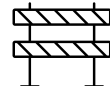
תהילים לנשים:

שרה בלס

כניסת שבת:

19:05

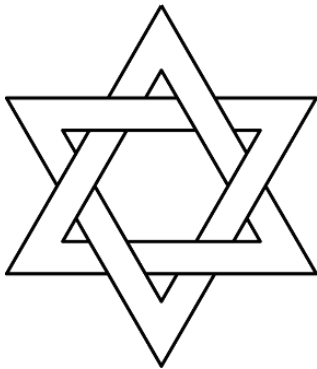

סגירת שער חדש:

18:15

לוח זמנים – ימי החול:

04:49←04:54	זמן טלית ותפילין
06:00	שחרית א'
06:45	שחרית ב'
08:05	שחרית בבי"ס
09:12←09:14	סוף זמן קריאת שמע
19:15	מנחה וערבית
19:31←19:26	שקיעה
20:10	ערבית
21:00	ערבית ב' (שקד ג)

לוח זמנים – שבת בהר בחוקותי:

19:05	הדלקת נרות
14:00	מנחה
19:15	מנחה, קבלת שבת וערבית
06:45	שחרית א'
08:00	שחרית עדות המזרח
08:30	שחרית ב'
	תפילת ילדים
	שיעור פ"ש
	שרית ברזילי
13:30	מנחה א'
14:00	מנחה (בבית שנון)
17:20	תהילים לנשים <u>שרה בלס</u>
17:30	מנחה עדות המזרח
17:30	תהילים לילדים <u>אפרת ביליה</u>
17:40	מנחה ב'
18:00	שיעורו של הרב ארי סט
20:03	צאת השבת

האימץ בצלמא

שתי חוויות מעניינות שזכיתי לחוות השבוע, והייתי רוצה לשתף אתכם. האחת, טיול שנתי של כיתה ה', מטעם בית הספר, בו לקחתי חלק כהורה מלווה, והשניה היא מדורות ל"ג בעומר, שבו מלאתי את חובתי ונרשמתי באחת המשמרות של הפיקוח ההורי למדורות השונות. המוטיב המשותף בין שני האירועים האלה ברור, והייתי רוצה להעמיק בו ברשותכם. עברו חלפו הימים מאז הקיבוץ המשותף, והאחריות האישית של כל משפחה על בניה ובנותיה נתונה בידה, יחד עם עומס החיים השוחק, בעבודה, בתפעול משק הבית, ובשאר תחומים. אני מבין את הצורך (והנוחות) לשלוח את הילדים לדרכם ולזכות בזמן של שקט, אבל ההשקעה הקטנה של להיות שם במהלך החוויות הלא שגרתיות האלה, מעניק לילדים המון. זה המקום שלנו כהורים, (בטח אם זה הורים בני משק, שזוכרים "איך היה פה פעם" ויכולים לספר על כך) על האוירה שנוצרת בארועים אלו, לנווט את ספינת המנהגים והמסורות למקומות שאנחנו רוצים, עם "רוח סעד" במפרשיה, ולקוות שהם בתורם יהיו שם עם הילדים שלהם, וימשיכו באותה הדרך. גם אם נדמה לנו שהנוער היה מעדיף שנשמור מרחק ברגעים האלה, ושלא "נעשה בושות", בחלוף הימים והשנים, הם יבינו שככה נראית אכפתיות לקהילה, ולאנשים שמשקיעים כדי לקיים אותה (ותודה למדריכי בני עקיבא על ערב משובח, ולהורים שהגיעו להיות שם).

לכט,

ברקאי אפרתי

דבר תורה / רוצי צונץ

הידעתם שהשבוע לפני 31 שנה, ב-6 במאי 1994 נחנכה בטקס רשמי על ידי מלכת בריטניה אליזבת השנייה ונשיא צרפת דאז פרנסואה מיטראן מנהרת התעלה?

מנהרת התעלה (אנגלית: Channel Tunnel; צרפתית: Tunnel sous la Manche) היא מנהרת רכבת תת-ימית המקשרת בין בריטניה לצרפת מתחת למימי תעלת למאנש באזור מצר דובר. אורך המנהרה 50.5 ק"מ, מתוכם כ-39 ק"מ משתרעים מתחת לקרקעית הים. זו מנהרת הרכבת הפעילה השלישית באורכה בעולם. כמה זמן נראה לכם לקח לבריטים ולצרפתים לחפור את המנהרה הזו? לא, אל תנסו לחשוב על פרויקטים בארץ, בטח אין שום דבר בסדר הגודל הזה ואני מזכיר שיש 39 קילומטר מתחת לאוקיאנוס! מסתבר שלבריטים ולצרפתים לקח 7 שנים להרים את הפרויקט הזה, פשוט מטורף!

עכשיו בואו נדבר נתונים, לא תחושות, מה קורה בארץ? מנהרה 3 בקו הרכבת המהיר לירושלים היא מנהרה כפולה המשמשת את הרכבת במסילת ירושלים - גנות. אורכה של המנהרה הוא 11.6 קילומטר, והיא הארוכה ביותר בישראל.

עברו 20 שנה מפתחת התעלה הגדולה בין צרפת לבריטניה ופה בארץ הקטנה שלנו פתחו את המנהרה הגדולה (2014). כמה זמן נראה לכם לקח לנו לחפור מנהרה שהיא בערך שליש או רבע מהגודל (11.6) שלנו לעומת 39 או 50.5 שלהם)? שנתיים.

לדעתי זה מרשים, לא מה שציפיתי מפרויקט תחבורה ישראלי, נכון? פרשת השבוע (פרשת בהר, בהר סיני, הראשונה מהשתיים) מצווה אותנו על השמיטה (ומכאן "מה עניין שמיטה בהר סיני?!"):

יֵשׁ שְׁנַיִם תְּזַרַע שְׂדֶךְ וְיֵשׁ שְׁנַיִם תִּזְמַר כְּרֶמֶךְ וְאֶסְפֹּת אֶת תְּבוּאָתָהּ. וּבַשְּׁנָה הַשְּׂבִיעִית שִׁבַּת שְׂבִתוֹן יִהְיֶה לְאֶרֶץ שְׁבִת לָהּ שְׂדֶךְ לֹא תִזְרַע וְכֶרְמֶךָ לֹא תִזְמַר. אֶת סְפִיזוֹ קִצְרֶךָ לֹא תִקְצֹר וְאֶת עֵנְבֵי זִיזֶרְךָ לֹא תִבְצַר שְׁנַת שְׂבִתוֹן יִהְיֶה לְאֶרֶץ. וְהִיְתָה שְׁבִת הָאֶרֶץ לָכֶם לְאֲכֹלָה לָךְ וּלְעֶבְדְּךָ וּלְאִמְתֶּךָ וּלְשִׁכְרֶךָ וּלְתוֹשֵׁבְךָ הַזָּרִים עִמָּךְ.

השמיטה, כמו השבת מגיע אחרי ספירת זמן של 7 (שבעה ימים, שבע שנים) ודורשת מאיתנו לעצור מפעילות (חקלאית, עסקית, כלכלית, יצרנית וכו'). לציווי הזה יש משמעויות אדירות שצריך לקחת בחשבון, אך נראה שעולם ההלכה ואפילו רבנים כמו הרב שרלו בימינו סוברים שעבור הערך של העצירה אחת לשבע עלינו לדעת לשלם את המחיר:

"במשך כל הדורות הייתה שמירת שבת כרוכה בהפסדים כלכליים. זו משמעותה הרוחנית והאמונית של שבת מכל מלאכה. חובת השבתה מכל מלאכה נובעת משני כיוונים – ראשון בהם שמופיע בעשרת הדיברות שבפרשת יתרו הוא ההנכחה של האמונה העמוקה בבורא עולם, והמשך השבתה שהייתה קשורה בדרך בה הוא בחר לברוא את העולם; שני בהם הוא העניין החברתי, בו נצטוונו לקבוע יום מנוחה כללי, המביא לחיינו את הסולידריות שיש לנו עם כל העובדים בעולם, והחובה לזכור את יציאת מצרים ולהעניק בשל כך יום מנוחה לכולם, באותו יום מקודש שהוא יום השבת.

נושא שני קשור להסכמים פוליטיים, סטאטוס קוו וכדו'. מדינת ישראל מסוגלת להתארגן על פגיעה מינימאלית בנוסעי רכבת ישראל, ולשמור בכך על זהותה היהודית. ניתן לשחרר חיילים מעט מוקדם יותר אם יש "שבת קצרה" אז להחזירם מעט מאוחר יותר במוצאי שבתות, וכדו'; לא זו בלבד, אלא שגם אם בשל כך בניית מסילות חדשות תארך זמן רב יותר – זהות חשובה יותר מקצב עבודה".

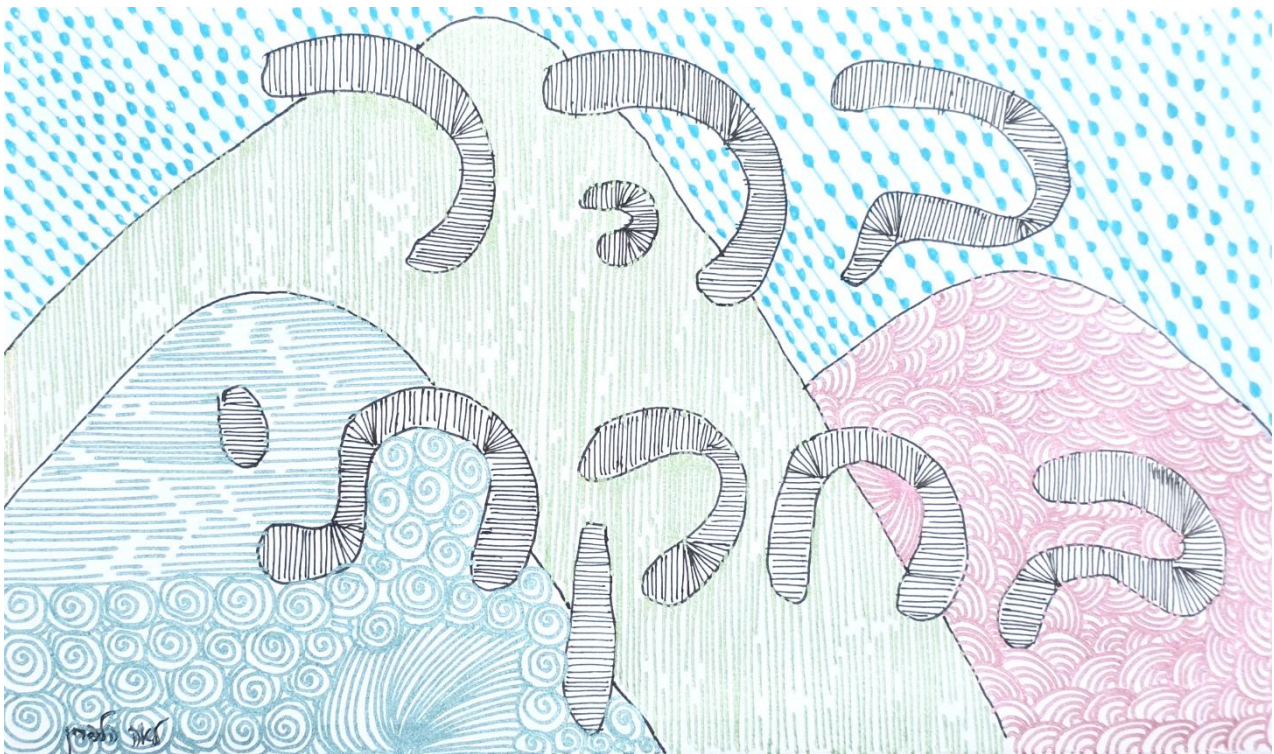
הרב שרלו טוען שמבחינה הלכתית עקרונית, וגם מוסרית חברתית ואפילו מהפך ההיסטורי זהותי יש עניין לשלם מחיר אם נדרש. תחשבו כמה זמן יכול להיחסך או להיגרע מפרויקט כמו בניית מנהרות לרכבת מהירה המחברת בין ירושלים לתל אביב אם לא עובדים בשבת!

אבל הרב שרלו מציין שחשוב תמיד לקחת את זה בחשבון ולא להתנגח עם הערכים שלנו במציאות ובאנשים שרואים אותה אחרת ממנו: "אולם צריך לעבוד בשכל ובהגינות, ולחפש את הדרך להסכמה פוליטית רחבה, ולא למאבק מתמיד של כיפופי ידיים, העברת סמכויות לשר אחר וכדו'."

ובמקום אחר: "אין לי כל ספק כי אם מלכתחילה מתכננים את ביצוע העבודות מתוך התחשבות בשבת – ניתן לצמצם מאוד את הפגיעה, ועל ידי כך גם לשמור את קדושת השבת וגם ללכת בדרכי התורה שחסה על ממונם של ישראל'". התלבטות. ערכים בהחלט שווים יותר מכסף אבל האם הם שווים כל מחיר ובעיקר האם הם שווים את המחלוקת בין אחים? ברמה מסוימת כנראה שכן, אבל איפה הגבול? על זה צריך לשבת ולדבר. האחרונים שניסו בצורה עמוקה ורצינית לדבר על אף המחלוקת העזה ביניהם היו מי שהובילו את "אמנת גביזון-מדן" אבל זה כבר נושא לפעם אחרת, השבת נישאר עם השאלה.

ענת לפז

דוד / לאה האפרין

אנאת ליהודה

עשור להסתלקותו של אבינו יהודה אל עמי ז"ל.
מוזמנים לטיש לזכרו הטוב - מסע בין ניגוני עצב ושמחה, מילים, כוסיות לחיים, ואהבה גדולה שנתן ביננו.
יום ראשון כ"ג אייר, 10.05 בשעה 20:00 במועדון לחבר.

מפחת אפי צמי

מפלגת התכנון – צדכון לציון

כבר תקופה ארוכה שלא שיתפתי את הציבור בפרייקטים הנמצאים על שולחן התכנון, ובכאלו שכבר עברו לביצוע. אז זהו, שיש הרבה מה לעדכן. הנה מקצת הנושאים -

מעון משולב : בשעה טובה ומוצלחת חזר הקבלן לעבוד. המבנה הגדול מתחיל לקרום רצפה וקירות, ואני מקווה שהעבודה תתבצע באיכות טובה ובמהירות.

תחנת דלק : במסגרת ההכנות לפיתוח שכונות המגורים החדשות (ארץ הצבי א' + ב') וכחלק מהטיפול בזיהום הקרקע, שנמצא בקצה סככת הטרקטורים הישנה, העברנו את תחנת הדלק. השבוע, לאחר השלמת ההכנות ובעיתוי מושלם בו איתן הימן (האחראי על התחנה) - יצא לחופשה קצרה, הונחה התחנה במשכנה החדש, על אם הדרך בין התאילנדים לנגריה, סמוך למשקל הצהוב של הרפת.

מבנה מרכזי : בחודשים האחרונים שקד צוות ייעודי על גיבוש התוכנית לשיפוץ מפלס המשרדים ומפלס חדרי האוכל. התוכנית האדריכלית שאושרה עקרונית, פורסמה בקהילנט ובלוח המודעות. לפני כשבועיים בוצעה מדידה אדריכלית למבנה, כדי להתחיל בתכנון מפורט, תוך שילוב יועצים מקצועיים למערכות השונות (חשמל, מיזוג, תקשורת, מים וביוב).

לב סעד : פרויקט זה כולל 4 יחידות נפרדות – כלבו (במחסן הבגדים), ספריות (במתפרות), בית קפה (במבנה התאים לזריקת הכביסה) ורחבה משותפת. הצוות השותף בתכנון הספריות הגדיר את הפרוגרמה לתכנון, וכבר ראה תוכנית ראשונית והעיר עליה הערות. צוות בית הקפה העביר למתכנן פרוגרמה לתכנון, ואנחנו ממתינים לקבלת התוכנית הראשונית. תכנון הכלבו ממתין לקבלת "אור ירוק" מהמזכירות. לפני כשבועיים בוצעה במבנה מדידה אדריכלית והיקפית, כדי שנוכל לדייק את התכנון המפורט.

הוספת מפרצי חניה : מצוקת החניה באזור המגורים הוותיק מוכרת ומטרידה מאוד. כפי שדווח בעבר, אנחנו מקדמים תכנון להוספת מפרצי חניה ופסי האטה נוספים, לשיפור הבטיחות. מטבע הדברים, מקומות חניה נוספים אלו יבואו על חשבון מדשאות ואיזורים מגוננים אחרים. מלבד תשתית פיזית זו, אשר צפויה לעלות הרבה מאוד כסף, נדרש גם שיתוף פעולה של הציבור בתרבות הנהיגה והחניה. אם כל אחד ואחת ימשיכו להחנות את הרכב על הכביש סמוך לבית ולא נתאמץ לאתר מפרץ חניה מוסדר ופנוי (גם אם במרחק 50 מ' מהבית שלנו) - אין הצדקה לבזבז את כספי הציבור.

ארץ הצבי ב' : במהלך החודשים האחרונים מקדם צוות מתכננים תוכניות לפיתוח שכונת המגורים הבאה. השכונה תתפרש מאזור המוסך, סככות הטרקטורים וארץ הצבי (א') ועד הקו המחבר בין צומת התאילנדים והמבנה המרכזי / חדר האוכל. במסגרת התוכנית מתוכנן שינוי משמעותי בתוואי הכביש, שבין המבנה המרכזי לצומת חברת הנוער. כמובן, שהפעילויות המתקיימות כעת בתא שטח זה – אמורות להתפנות לקראת תחילת עבודות הפיתוח.

נאחל שיתקיים בנו האמור בתחילת פרשת בחוקותי :

"וְנִתְּתִי שְׁלוֹם בְּאַרְץ וְשִׁכְבַּתְּם וְאִין מְחַרְדִּי וְהַשְׁבִּיתִי תְּהֵא רָעָה מִן־הָאָרֶץ וְחָרַב לֹא־תֵעָבֵר בְּאַרְצְכֶם".
שבת שלום.

ek פּוֹסֵף

דבר הקואונרית

קהילה יקרה, שבת שלום!
קצת מהאירועים שהיה לנו בזמן האחרון..
בערב יום הזיכרון השתתפנו בפרוייקט הנחת נר ודגל על קבריהם של נפגעי פעולות האיבה בסעד ובעלומים. למדנו על הנופלים וסיפרנו עליהם.
בשבת שעברה ציינו את שבת תנועה- יום הולדת 97 לבני עקיבא! כמיטב המסורת השבטים השקיעו והכינו עוגות לתחרות עוגות שהתקיימה בקידוש בבוקר שבת. בנוסף לפעולות השבטיות היה גם משחק סניפי וסעודה שלישית משותפת.
ביום שני חגגנו את ל"ג בעומר, הדלקנו מדורות עם כל אחד מהשבטים. שמחנו מאוד עם כל אחד שהגיע והיה חלק.
ביום שלישי יחד עם חברי שבט עמיקם והמדריכים שלהם יצאנו למסע בעקבות שיירת הל"ה בגוש עציון. היה מסע מאתגר, משמעותי ומהנה מאוד!
תודה רבה לכל מי שלקח חלק, יזם, השתתף ונתן מעצמו כדי שהאירועים יצאו לפועל על הצד הטוב ביותר.
תודה לסגל תשפ"ו המדהימים, להורי הסניף והחניכים המתוקים!

תאיר כהן

מנין אלהים?

עם ישראל ידע מחלוקות מאז היה לגוי, ואף בימי האבות. אך קו מנחה חשוב למדנו [או צריכים ללמוד] מבית הלל ומבית שמי: **שלא נמנעו להתחתן אלה עם אלה**. למרות חומרת המחלוקות בנושא ממזרות בספק קידושי אשה.
היום, אמנם יש פלגים רבים, שנמנעים לאכול זה אצל זה, אך דבר אחד נשאר למען שמירת אחדות עמנו: בית הכנסת. זכור לי כי לפני כשלושים שנה עולי חבר העמים רבים הגיעו לבתי הכנסת, ואיש מהם לא חשב פעמיים על מנהיגו מזה אלפי שנה: את הכל קבלו כמובן מאליו. אין צורך להעמיס פילוג נוסף ומחלוקות מיותרת.
בית הכנסת הוא המייחד והמאחד אותנו. ואם יש פלגים המערערים על המציאות הזאת, האם עלול לקרות בעתיד שיהודי כלשהו לא יוכל להתפלל עמנו?

חננו ואליהוא שנון

<p>שיעור עם גילי זיוון יום חמישי, כ"ז אייר, 14/5 בשעה 17:30 "גילגולי חג השבועות".</p>	<p>ארוחת בוקר יום שני, כ"ד אייר, 11/5, בשעה 8:30 תתקיים ארוחת הבוקר שלנו. נארח את יוסי סוסנה "כפר עזה לאן" - במבט אישי.</p>
<p>רשמו ביומנים! יום ראשון, א' סיוון, 17/5, בשעה 17:30 ערב שירה בציבור עם מכינת יונתן</p>	

+60 מינת מועדון

כס"ז

"אויר הרים צלול כ"ן..."

לכבוד יום ירושלים מוזמנת קהילת סעד לתפילת ערבית חגיגית

יום חמישי ליל כ"ח אייר (14.5)

19:20 תפילת מנחה

19:30 שיחת הרב ארי ליום ירושלים

20:00 ערבית חגיגית בבית כנסת בית אהרן

כל המניינים השכונתיים מתבקשים להגיע לבית הכנסת
לתפילה ברוב עם

מוזמנים כמיטב המסורת להגיע בלבוש חגיגי

נסיים בדברי חתיקה קרירים וטעימים

ועדת דת

משערי צנה

בל"ג בעומר, מלאו שבעים שנה לרציחתו של סגן רועי רוטברג ז"ל, מי שהיה רכז הביטחון של קיבוץ נחל עוז. רועי נולד בתאריך כ"א ניסן תרצ"ה (24.4.35) בתל אביב. בן לשמריהו ויעל, משפחה חלוצית שעל ברכיה חונך וגודל. למד בבית הספר היסודי "נס ציונה" בתל אביב. כנער הצטרף לבית הספר החקלאי "מקווה ישראל" ומשם עבר לאחר שנה לבית הספר המקצועי "שבח" בתל אביב. עוד בגיל צעיר הצטרף רועי לתנועת הנוער "התנועה המאוחדת", ובגיל 16 היה למדריך בתנועה. ביולי 1952, בהיותו בן 17 בלבד, התגייס לצה"ל כחייל לנח"ל, ויצא לקורס קצינים, אותו סיים בהצלחה. רועי היה בין מייסדי קיבוץ נחל עוז בשנת 1951 (בתחילה נקרא המקום "נחלאים א"). לאחר העלייה ליישוב, הוטל עליו תפקיד הביטחון והוא נתמנה למפקד האזור. שנת 1956, ערב "מלחמת סיני", הייתה אחת השנים הסוערות ביותר שידעה מדינת ישראל מאז הקמתה; תקריות לאורך הגבולות וחדירת מסתננים ומחבלי "פדאיון" היו עניין כמעט שבשגרה. כך היה המצב גם בנחל עוז. בל"ג בעומר, י"ח באייר, תשט"ז (29.4.1956) הגיעה הודעת תצפית כי מסתננים קוצרים בשדה ליד הגבול. רועי עלה על סוסתו ויצא למקום. במהלך האירוע נפל רועי על משמרתו מיריות מארב של המסתננים. בן 21 היה במותו והניח אישה וילד בשם בועז. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין של נחל עוז. בין מספידיו היה הרמטכ"ל דאז, רב אלוף משה דיין. דברי דיין היו נרגשים והותירו רושם עמוק בקרב אזרחי המדינה. להלן מקצת מדברי ההספד:

"לא מהערבים אשר בעזה, כי מעצמנו נבקש את דמו של רועי. איך עצמנו עינינו מלהסתכל נכוחה בגורלנו, מלראות את יעוד דורנו במלוא אכזריותו? הנשכח מאתנו כי קבוצת נערים זו, היושבת בנחל עוז, נושאת על כתפיה את שערי עזה הכבדים, שערים אשר מעברם מצטופפות מאות אלפי עיניים וידיים המתפללות לחולשתנו כי תבוא, בכדי שיוכלו לקרענו לגזרים – השכחנו זאת? רועי רוטברג, הנער הבלונדיני הצנום, אשר הלך מתל אביב לבנות ביתו בשערי עזה, להיות חומה לנו. רועי – האור שבלבו עיוור את עיניו, ולא ראה את ברק המאכלת. הערגה לשלום החרישה את אזורנו, ולא שמע קול הרוצח האורב, כבדו שערי עזה מכתפיו ויכלו לו".

חיים חפר כתב ומרדכי זעירא הלחין את השיר:

"מכאן ועד הגבול/ פחות מקילומטר/ והאוויר ממול אורב בחשיכה"
 קיבוץ נחל עוז הוציא חוברת לזכרו, בשם "רועי".

יהי זכרו ברוך
 ותהא נשמתו צרורה בצרור החיים
 אמן.

מקורות למאמר:
 ספר "צהל בחיילו", הספר על הנח"ל.
 אתר "יזכור" של משרד הביטחון,
 מידע מהאינטרנט

צדכון המשפחתון

קהילה יקרה, רצינו לשתף אתכם כי לאחר שנים משמעותיות ומלאות עשייה, קיבלנו החלטה לסיים את תפקידנו במשפחתון בסוף השנה.

זו לא החלטה קלה עבורנו, המשפחתון היה עבורנו הרבה מעבר לתפקיד, הוא היה בית, שליחות, וחלק גדול מהזהות והיומיום שלנו. יחד עם זאת, אחרי השנים המורכבות שעברנו, כשברקע תקופת המלחמה והאתגרים שהביאה עמה, עם מילואים אין סופיים של צבי בתוכם, הבנו שהגיע הזמן לעצור, להתכנס פנימה, ולהשקיע יותר בביתנו ובמשפחתנו.

אנחנו רוצים להודות לקהילה כולה על הדרך המשותפת. על האכפתיות, הליווי, המילים הטובות והפרגון לאורך הדרך. התמיכה שלכם הייתה משמעותית מאוד עבורנו, ובעיקר עבור הילדים.

למשפחות המארחות אנו רוצים לומר תודה מיוחדת, על כך שבכל שבוע אתם פותחים את בתיכם ואת לבכם, ומעניקים לילדים חוויות של חום ושייכות. המקום שהקיבוץ נותן לילדי המשפחתון, הוא לא מובן מאליו, והוא משפיע הרבה מעבר למה שנראה לעין.

במקביל, אנחנו נמצאים כעת בתהליך חיפוש אחר זוג שימשיך את הדרך במשפחתון. נשמח מאוד לעזרתכם בחשיבה ובהפצה, אם עולה בדעתכם זוג מתאים עם לב גדול ונכונות לאתגר המשמעותי הזה, נשמח שתפנו אותם אלינו. כמובן שנלווה את הזוג הנכנס באופן צמוד בתקופת ההתחלה, כדי לאפשר מעבר מיטבי והמשכיות עבור הילדים.

אנחנו מסיימים את הפרק הזה בהכרת תודה גדולה, ועם הרבה הערכה לקהילה שמקיפה ומתוך הודיה גדולה על הזכות שהיתה לנו.

באהבה והערכה,

צבי ורית כהן - הורי המשפחתון

פינת המזל הטוב

12

ברכות חמות וצרכי איחולים

לרותי יצרי

ולכל המשפחה המורחבת

להולדת הנניה מאורי האל

בת לרבקה וצומר יצרי

נכדה לאבישי וחני יצרי

שתלכו לרוות נחת ושמחה

למוריה ויאיר אריאל
ללאה ואפרהם ימיני
מלל טוב לרצל בת המצווה
של הבת / נניה מאור
שפע ברכות ואיחולים

צרכי איחולים וברכות חמות

לנעם וצור בן צמי

לצרכיה ומשה בן צמי

ולכל המשפחה המורחבת

להולדת הנכדה / נניה

בת לאיילה ואורי בן צמי

שתלכו לרוות נחת ושמחה

מקום יפה לקפה (או תה) – אנדרטת "כיפת השלושה"

סיפורי גבורה שהשאירו אחריהם חללי צה"ל וגיבורי ישראל לא חסר, ומאז ה-7 באוקטובר לצערנו הרב נוספו עוד רבים שכאלו. כך גם אנדרטת "כיפת השלושה", שאשמח להמליץ לכם עליה הפעם, לזכר 3 גיבורי ישראל ובחרו להנציח אותם באנדרטה סמוך למקום נפילתם.

אתר ההנצחה "כיפת השלושה" היא פינה שקטה שמספרת סיפור גדול.

זהו מקום שנוצר מתוך צורך להנציח שלושה לוחמי מערך ההגנה האווירית שנפלו במהלך הקרבות הראשונים של ה-7 באוקטובר, בעת שיצאו בהתנדבות למשימה קריטית: מילוי מחדש של משגרי כיפת ברזל.

האנדרטה מנציחה את סרן סהר סעודיין, סמל נתיב קוצרו וסמל בנימין גבריאל יונה הי"ד. שלושתם בחרו לצאת למשימת חימוש תחת אש, מתוך תחושת שליחות עמוקה ומתוך רצון למנוע פגיעה באזרחים. בדרכם הם נתקלו במחבלים ונהרגו בקרב שניהלו בעוז ובתעוזה.

האתר הוקם ביוזמת אנשי מערך ההגנה האווירית ומשפחות הלוחמים, במטרה לייצר מקום שמספר את הסיפור שלהם – לא רק כסיפור קרב, אלא כסיפור של בחירה, מחויבות ואומץ.

האנדרטה מעוצבת ככך שיגור של טילים בו נשאר הטיל האחרון ושלושה הבזקים חרוטים על לוח מתכת – לזכרם של שלושת הנופלים המונצחים במקום.

בנוסף יש באתר "כיפת השלושה" שלט זיכרון לנופלים ועמדת מסבירן בעברית ובאנגלית, פרגולה, ברז מים והמון שקט ונוף לכיוון דרום מערב לנחל הבשור ברקע.

הוראות הגעה: בוויז - אנדרטת כיפת השלושה.

אורי ינרצאלי

אזכרה

אזכרה לעודד (עודי) וזאב (גיינג'י) רויך.
 ביום שישי כיח באייר (15/5) בשעה 10.30
 נקיים בבית העלמין אזכרה לזכרם.

המשחה

משאלתנו של מנהל הקהילה

שלום לכולם,

בימים אלו אנחנו מקדמים כמה נושאים שנמצאים על שולחן העבודה של הקהילה. חלקם כבר בעבודה שוטפת, וחלקם עדיין בגיבוש.

בין הנושאים: שיוך דירות, אורחות חיים, צמיחה דמוגרפית וקליטה, בטיחות, נוי והמרחב הציבורי, וגם חיזוק תחום החינוך והמבנה הארגוני סביבו. בחלק מהנושאים נעדכן בצורה מסודרת יותר בשבועיים-שלושה הקרובים.

בתחום החינוך נפגשתי היום עם הצוותים של החינוך החברתי וגם עם חברי מכיתה י"ב. אני שומע מהם על התחושות, האתגרים, הצרכים והמחשבות שעולים מהשטח.

מתוך הדברים עולה גם שאלה רחבה יותר: איזה מקום אנחנו נותנים לחינוך בסדר היום של סעד, ואיך זה בא לידי ביטוי במשאבים, במבנה הניהולי, בליווי המקצועי, במעורבות ההורים ובעבודת הנוער.

בנושאי הנוי, הבטיחות והמרחב הציבורי מתקיימת כעת עבודה על תכלול מסודר יותר. אני מקווה שעד שבוע הבא נוכל לצאת עם עדכון מפורט יותר.

השבוע מסיימת את תפקידה הנהלת הקהילה היוצאת. תודה גדולה לחברי ההנהלה: אפרת ביליה, אפרת שלומי, אריאל סאסי, גילי זיוון, דביר לוי, חגית לנדסמן, ניצן ברביץ ושרה רוזמן.

תודה על תקופה משמעותית, על הליווי, האחריות והנכונות להחזיק יחד נושאים מורכבים.

לצד סיום הקדנציה מתקיימות הבחירות להנהלת הקהילה החדשה. עשרה חברים מועמדים הגישו מועמדות. הנכונות לקחת אחריות ציבורית, להיות חלק מקבלת החלטות ולעמוד גם מול שאלות וביקורת — ראוי להערכה.

זה רגע של מעבר בין הנהלה יוצאת להנהלה נכנסת, עם הרבה עבודה שנמשכת קדימה.

נמשיך לעדכן בהתאם להתקדמות.

צדי דורי

מנהל קהילה

קיבוץ סעד